

for småhuse på landet, vil en række af bestemmelserne ikke kunne finde anvendelse, fordi de efter deres indhold er begrænset til etagebyggeri.

Alle lovens materielle bestemmelser foreslås derimod at skulle gælde for *alt andet byggeri i de åbne landområder* som f. eks. mejerier, teglværker o. lign. bygninger til erhvervsformål samt forsamlingshuse, skoler, sygehuse o. s. v. Kontrollen med dette byggeri foreslås dog begrænset til en godkendelse af byggeprojekterne (§ 20).

Denne særlige ordning for bebyggelser i de åbne landområder er lovens hovedregel. Der foreslås givet amtsråd og kommunalbestyrelser en beføjelse til med to tredjedeles flertal at beslutte en udvidet anvendelse af lovens bestemmelser (§§ 2, stk. 6-8, 19 og 12, stk. 1).

I modsætning til de ældre byggelove er forslagets saglige indhold i de fleste henseender som nævnt begrænset til hovedbestemmelser af principielt indhold, der udfyldes og suppleres ved bestemmelser uden for loven. Disse bestemmelser foreslås givet dels i et af boligministeren udfærdiget, for hele lovens område fælles *bygningsreglement*, dels i kommunale *bygningsvedtægter* (§ 6). Det er en vigtig nydannelse, at lovforslaget således giver hjemmel til, at boligministeren kan udfærdige et *bygningsreglement*, der er fælles for hele lovens område. Formålet hermed er at give de detaljerede tekniske forskrifter om bygningers materialer, konstruktioner og indretning m. m. på en sådan måde, at der både tilvejebringes den fornødne ensartethed i teknisk henseende landet over og opnås mulighed for, at bestemmelserne til enhver tid kan tilpasses efter udviklingen.

De *bygningsvedtægter*, hvori de enkelte kommuner kan udfærdige supplerende bestemmelser, skal som hidtil vedtages af kommunalbestyrelsen og stadfæstes af boligministeren. Deres indhold vil navnlig være bestemmelser om administrative forhold og om forhold som f. eks. bebyggelsens tæthed og højder, hvis nærmere regulering må variere i de forskellige bysamfund og må ske i overensstemmelse med den pågældende kommunes byplanmæssige dispositioner.

Enhver købstad og enhver sognekommune, som har en